

ההצלחה שלהם, הגאווה שכלנו

שאלה: מה משותף לרופא ילדים פזמונאי, מומחה לרפואת משפחה שהוא גם מומחה לרפואה משלימה, קרדיולוג סופר, רדיולוגית מחליקה על הקרח ועוד קרדיולוג שרצה פעם להיות מיילד? התשובה: כולם ישראלים המשמשים כרופאים בכירים במרכזים הרפואיים הכי טובים בעולם. רק תבקשו מהם עצה טובה בעברית ותגלו כמה הם מתגעגעים לארץ»

פרופ' נידרא קורול טרונטו, אונטאריו

פרופ' יצחק קרונזון, ניו יורק, ניו יורק

פרופ' אורי אלקיים, לוס אנג'לס, קליפורניה

פרופ' עידיית מרום יוסטון, טקסס

ד"ר משה פרנקל יוסטון, טקסס

צילומים: באדיבות בית החולים של אוניברסיטת דרום קליפורניה

"בעבודה שלי אני משלב בין אהבתי לקרדיולוגיה לתחום המיילדות". פרופ' אורי אלקיים ומטופלת

פרופ' אורי אלקיים

קרדיולוג, מומחה לאי ספיקת לב ומחלות לב בהריון, מנהל היחידה לאי ספיקת לב בבית החולים של אוניברסיטת דרום קליפורניה בלוס אנג'לס (USC), נמנה ברשימת הרופאים הטובים ביותר באמריקה (2000-2008)

פיתוחים ותגליות: "אני עובד על פיתוח תרופות שישפרו את תפקוד הלב בחולים עם אי ספיקת לב, ועל מתקנים זעירים המושתלים בתוך הגוף שיאפשרו לחולים להעביר לרופא שלהם בזמן אמת מידע על קצב הלב, רמת הפעילות ועוד. יצרנו בסיס נתונים גדול על מחלה הנקראת פריפרטום קרדיומיופטיה, שבה מתפתחת אי ספיקת לב במהלך ההריון או אחריו בקרב נשים צעירות ובריאות. מחלה זו עלולה להוביל למוות או להזדקקות להשתלת לב. מאחר שהיא נדירה, הרופאים נוטים להחמיץ אותה לעתים קרובות או מאבחנים אותה מאוחר מדי. אנו מנסים להגביר את המודעות למחלה על ידי הפרסומים שלנו. נוסף על כך, כתבתי שלושה ספרים בנושא מחלות לב בהריון ומאמרים רבים שעזרו ללמד ולהדריך רופאים וחולים ברחבי העולם."

הנקודה הישראלית: "לאחרונה רכשנו דירה בתל אביב. בתי הבכורה יפעת ונכדתי נועם חיות בישראל ואנו מבקרים בארץ שלוש פעמים בשנה. אשתי היא בעלת סלון יופי בכברלי הילס, 'סלון בתיה ועליוה'. הסלון מהווה אתר ביקור שכיח לישראלים שמבקרים בלוס אנג'לס."

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "רבים מהמטופלים שלי הם ישראלים, שמרגישים נוח יותר לשוחח עם הרופא שלהם בשפה שהם מבינים היטב. לעתים קרובות אני מקבל טלפונים ומיילים מרופאים ישראלים אך גם מנשים מישראל הסובלות מבעיות לב והן בהריון או רוצות להרות ומבקשות עצה. אני תמיד שמח לעזור."

בן 64, נשוי לבתיה ואב לשלושה (38, 30, 26)

1973

"סיימתי את לימודי הרפואה באוניברסיטת תל אביב והתמחיתי במרכז הרפואי תל אביב (איכילוב). רציתי להתמחות במיילדות אבל פגישה עם פרופ' שלמה לניאדו שינתה את חיי לניאדו, אז קרדיולוג צעיר, אנרגטי וכריזמטי, עשה את ההתמחות שלו בארצות הברית ופתח יחידה לטיפול נמרץ לב בבית החולים. הייתי המתמחה הראשון ביחידה שלו, ואהבתי את העבודה עד כדי כך, שהחלטתי להפוך לקרדיולוג."

1979

הגעתי לארצות הברית להכשרה בקרדיולוגיה. הרעיון המקורי היה להישאר שנתיים-שלוש ואז לחזור לישראל. ואולם, העבודה סחפה אותי ונשארת. לאחר ההכשרה בקרדיולוגיה ובשל העניין הראשוני שלי במיילדות, התעניינתי במחלות לב בהריון, ובמשך יותר משני עשורים טיפלתי באלפי נשים הרות עם בעיות לב.

1981

עבודה בבית החולים של אוניברסיטת דרום קליפורניה בלוס אנג'לס.

התואר והכבוד. מופיע ברשימת הרופאים הטובים ביותר באמריקה

"אני עובד על מחקר ופיתוח בשימוש בטכניקות אקורדיוגרפיות חדשניות". פרופ' יצחק קרונזון בעבודה

צילום: עליזה אורנג

פרופ' יצחק קרונזון

קרדיולוג ומנהל מעבדות הלב במרכז הרפואי של אוניברסיטת ניו יורק

פיתוחים ותגליות: "כשהתחלתי לעבוד בארצות הברית פותחה טכנולוגיה המאפשרת אבחון מחלות לב ללא חדרה. הייתי בין הראשונים שהשתמשו בגלי על-קול לצורך אבחונים כאלה (בריאת האקורדיוגרפיה, או בקיצור "אקו"). כיום פחת הצורך בחדרה ואפשר לאבחון מחלות לב רבות באמצעות אקו, ללא צנתור. אני עובד היום על מחקר ופיתוח בשימוש בטכניקות אקורדיוגרפיות חדשניות. בין השאר, אני מבצע הרמיה תלת-ממדית של הלב דרך הוושט, שמאפשרת לתקן מומי לב מסוימים ללא ניתוח".

הנקודה האישית: "בגיל 12 התאהבתי בשחקן קולנוע הודי. זה היה ב'1952, כשראיתי לראשונה את הסרט 'הנורד' בקולנוע אוריון בחיפה. הגיבור, ראג' קאפור, הופיע שם בתפקיד פוחה יפה תואר וחסר בית היוצא למסע תעלולים ברחבי המדינה, ופוצח בזמר שהפך באותה תקופה ללהיט. מאחר שהייתי קצר ראייה אך התביישתי להיראות במשקפיים, ישבתי בשורה הראשונה והרגשתי כי ראג' קאפור שר במיוחד בעבורי. הסרט הוקרן באוריון במשך עשרה שבועות, ואני, שהרשו לי לראות סרט פעם בשבוע, ראיתי אותו עשר פעמים. ב'1983, כשכבר הייתי פרופסור לרפואת לב בבית חולים בניו יורק, צלצל אלי חבר, מנתח לב הודי, וביקש שאקבל לטיפול במרפאתי אורח מהודו. מישהו בשם ראג' קאפור. שאלתי כבודך אגב 'השחקן? מצדו השני של הקו השתררה לרגע שתיקה, ואחר כך באה התשובה: 'כן. איך ידעת?'. איך ידעת? הרי לי לא היה אף פעם ראג' קאפור אחר על פניו. למחרת לבשתי חלוק לבן חדש ותליתי לצווארי סטוסקופ מבריק. הגעתי למרפאתי עוד לפני המזכירות והאחיות, וישבתי באי שקט בכיסאי, מנסה לנסח משפטי פתיחה שיתאימו לשיחה עם אהוב נעוריי. בשעה היעודה נפתחה הדלת ואל חררי נכנס ראג' קאפור. הגבר אפור השיער וכבוי העינים, בעל המשקל העורף, צנח בכבוד על הכיסא שלפניו, נאנח ואמר: 'יש לי בעיות נשימה...'. 'חכה, שנייה עם זה', כמעט התחננתי בפניו. 'האם אתה עוד זוכר את השיר: מרה ג'וטה האי ג'פאני? עיניו הכחולות של ראג' קאפור האירו. 'מרה ג'וטה האי ג'פאני', הוא התחיל לשיח. 'יה פאטאלון האי אינגליסטאני', הצטרפתי אליו בקול. עכשיו קמנו שנינו והתחלנו לצעוד סביב השולחן, שרים צועקים בפה מלא: 'סר פה לאל טופי רוסי. פה באי דיל האי הינדוסטאני'. מאז פגשתי אותו פעמים אחדות, כשהיה מגיע לרגל עיסוקיו לניו יורק. לא מעט אנשים חשובים ורבי מעלה הזדמנו בדרכי בגלל מקצועי. אך הפגישה עם ראג' קאפור חשובה בעיני יותר מכל".

תחביב: "פעם או פעמיים בשנה אני כותב סיפורים בעברית, לרוב זיכרונות ילדות, ולאחרונה גם סיפורים הקשורים בדברי ימי הקרדיולוגיה ובהתנסויותי האישיות. הסיפורים כונסו בשלושה ספרים ("אמא, שמש ומולדת", "מי מקבל את בלגיה", ו"מסע ארוך אל תוך הלב").

הנקודה הישראלית: "יש לי דירה בתל אביב ובמשך שנים רבות הייתי מגיע לסוף שבוע בכל שבועיים. עכשיו אני מגיע פחות, והקשר היומיומי נשמר דרך המחשב, הפקס והטלפון. הישראליות היא חלק בלתי נפרד מאישיותי ומהווייתי. אני מדבר בעברית, חולם בעברית, סופר בעברית, שר בעברית ומקלל בעברית. בעבר, אפילו המזכירה הראשית שלי דיברה עברית וכל המחלקה התנהלה בעברית".

איך אתה מתייחס למהפכים בישראלים? "חולים ישראלים מגיעים אלי לעתים קרובות בעיקר מכיוון שיש בישראלים רבים בניו יורק – לפי חשבונאי, בערך אחד מתוך 30-30. תמיד נעים לפגוש מישהו שדובר בשפתך ומכיר את מנהגך".

בן 69, נשוי לזיווה, אב לשתי בנות ובן (43, 41, 33)

1964

סיימתי לימודי רפואה בבית הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית. השתלמתי ברפואה פנימית ובקרדיולוגיה במרכז הרפואי הדסה. שירתתי בצה"ל כרופא מוטס וכקצין רפואה בצנחנים.

1972

הגעתי למרכז הרפואי של אוניברסיטת ניו יורק כדי ללמוד צנתור של העורקים הכליליים. התקבלתי לעבודה אצל גדול המצנתרים בניו יורק בזמנו, ד"ר אפרים גלסמן. הוא לימד אותי לצנתר בתנאי שאלמד אותו עברית. כעבור שנה הוא דיבר עברית שוטפת.

"בסיפורים שאני כותב נכנסים זיכרונות ילדותי וחוויות ממקצועי"

"דווקא באמריקה
הבנתי איזה רדיולוגים
חכמים ומאומנים יש
לנו בישראל". פרופ'
עידית מרום בפעולה

צילום: דיוויד בניר

בת 45, נשואה לד"ר ליאור הלק, מנתח
פלסטי במרכז הרפואי בייכלור, ואם לשתי
בנות (7.5, 5)

1970 ←

חזרתי לארץ בגיל שש מארצות הברית, שם
שהו הוריי הישראליים לצורך לימודי הדוקטורט
של אבי. זו הייתה התקופה הקשה ביותר בחיי.
לא ידעתי מילה בעברית.

1976 ←

בכיתה ז', כשמשפחתי נסעה שוב לארצות
הברית לשנתיים, נאלצתי לעבור את התהליך
ההפוך.

1984 ←

נרשמתי ללימודי רפואה באוניברסיטת
תל אביב.

1991 ←

התחלתי להתמחות ברפואה פנימית, במחלקה
פנימית ד' במרכז הרפואי רבין (בילינסון).

1992 ←

פגשתי חבר של הוריי, רופא אמריקאי מומחה
לשיקום. הפגישה שינתה את חיי. בזכותו
החלטתי להתמחות במחלקה הרדיולוגית
במרכז הרפואי רבין.

1997 ←

התחלתי לתת התמחות באחת הקבוצות
המובילות ברדיולוגיה חזה במרכז הרפואי של
אוניברסיטת דיוק, דורהם, בצפון קרוליינה.
נחשפתי שם למגוון מחלות חזה שלא פגשתי
בהן בישראל. לאחר סיום ההתמחות חזרתי
למרכז הרפואי רבין כרדיולוגית חזה, נשארתי
שם במשך שנה, ואז הצטרפתי לבעלי בתתי
ההתמחות שלו בכירורגיה פלסטית, וחזרתי
כרופאה בכירה לאוניברסיטת דיוק.

2002 ←

הגעתי למרכז לטרטן, MD Anderson,
בטקסס

פרופ' עידית מרום

מומחית לרדיולוגיה אבחנתית (ענף ברפואה העוסק בקרינה
ואמצעי דימות) במרכז לטרטן MD Anderson בטקסס

פיתוחים ותגליות: "אני מתעניינת במיוחד בסרטן הריאות ובסיבוכים הקשורים
לטיפול. ערכתי כמה מחקרים כדי לבחון את התפקיד וגם את מידת הדיוק של בדיקת
ה-PET-CT (בדיקה המשלבת הרמיית CT עם בדיקת PET שבמהלכה מוזרק לגוף סוכר
רדיואקטיבי. הסוכר נכנס לגידול ומסמן אותו באמצעות החומר הרדיואקטיבי וכך מתברר
מיקומו של הגידול - יש). המחקרים עזרו לבסס את ההוכחות לכך שבסרטן ריאות מסוג
תאים לא קטנים (הסוג הנפוץ ביותר של סרטן הריאות - י.ש.), הרמיית PET-CT טובה יותר
מהרמיית CT לבדה. הדיוק הרב יותר שמספקת הבדיקה מאפשר למנוע ניתוחים מיותרים
בקרב חולים שאינם זקוקים להם, ומנגה, לבצע ניתוח בעל פוטנציאל ריפוי לאותם חולים שכן
זקוקים לו. כמו כן, מצאתי אפיון מסוים בתוצאות בדיקת ה-CT שיכול לעזור בזיהוי מזהם
פטרייתי המשפיע על חולים מדוכאי מערכת חיסון. יש לזה חשיבות רבה, שכן מטופלים אלה
חולים מכדי לעבור ביופסיה כדי לברר את סוג המזהם הפטרייתי, אך כדי להציל את חייהם
חייבים לבחור בתרופה הנכונה ולתת את הטיפול בשלב מוקדם."

הנקודה האישית: "חששתי לאכזב את אלה שקיבלו אותי להתמחות משתי סיבות:
האחת, בבתי החולים בארצות הברית מעדיפים לקבל מתמחים אמריקאים על פני זרים מאחר
שבמקרה הראשון, מנהל המחלקה מכיר את האחראים עליו ויכול להתקשר אליהם ישירות
ולקבל ריווחים מהימנים לגביו. לעומת זאת, המתמחה הזר הוא מבחינתו 'חתול בשק'. הסיבה
השנייה קשורה לכך שהמתמחים האמריקאים מגיעים ממחלקות עשירות ומפותחות. לשמחתי,
גיליתי שזכותי להדרכה טובה בישראל. דווקא שם הבנתי איזו קבוצה נפלאה של רדיולוגים
חכמים ומאומנים היטב יש לנו כאן."

תחביב: "לאחרונה התחלתי להחליק על הקרח. זה התחיל מכך שצפיתי בכנותי
כשהמתנתי להן בזמן שהן נטלו שיעורי החלקה על הקרח. קינאתי בהן ובמחליקים המבוגרים
שרקדו והתאמנו שם. אגב, גם בעלי מחליק והוא ממש מעולה."

הנקודה הישראלית: "רוב בני המשפחה שלנו חיים בארץ. אני מגיעה עם הבנות
לביקור מדי שנה. אני הכי מתגעגעת לתכונות ישראליות כמו חמימות, אכפתיות וישירות."
איך את מתייחסת למטופלים ישראלים? "מאחר שאני רדיולוגית, איני באה במגע
ישיר עם החולים. התיקים הרפואיים אמנם פתוחים בפניי לצורך תיקון הפענוח של ממצאי
ההרמייה, אך על פי חוקי הפרטיות איני רשאית ליצור קשר עם חולה בשל היותו ישראלי
- פרט שהוא חלק מהמידע הרמוגרפי שלו. לכן אני שומרת לעצמי את המידע שבו אני נתקלת.
עם זאת, כשאני שומעת מהמשפחה או מחברים על ישראלי שמגיע ליוסטון, אני עוזרת לו בכל
מה שקשור ביעוץ על מגורים, תחבורה, הזמנות לחגים ועוד."

"בגיל 45
התחלתי
להחליק על
הקרח"

"כתבתי יותר מ-400 שירים בעברית, ובקנדה אינני מכיר יותר מחמישה שירי ילדות". פרופ' גידי קורן מתפייט

צילומים: אביקה טישלר

בן 62, נשוי זה 40 שנה לד"ר בת שבע קורן, ממובילות הריפוי בתנועה וריקוד בעולם. אב לארבעה (36, 34, 31, 20)

1967

במלחמת ששת הימים שירתתי כחובש קרבי.

1974

סיימתי לימודי רפואה באוניברסיטת תל אביב.

1975

שימשתי כרופא מוטס ביחידה 669, שבה המשכתי גם כאיש מילואים.

1980

השלמתי התמחות ברפואת ילדים במרכז הרפואי שיבא (תל השומר).

1982

נסעתי לקנדה להתמחות בפרמקולוגיה קלינית בילדים בבית החולים שבו אני עובד היום, שהוא המקום היחיד בעולם עם התמחות מסודרת בתחום. עם סיום ההתמחות, הוצע לי להישאר בסגל בית החולים והאוניברסיטה.

1985

הקמתי את ארגון Motherisk, קבוצת המחקר היחידה כמעט בעולם שחוקרת את ההשפעה של תרופות בהריון על היילוד. מדי יום אנו מייעצים לכ-200 מקרים ברחבי העולם.

1993-2000

ניהלתי את המחלקה לפרמקולוגיה קלינית בבית החולים ובמקביל שימשתי כפרופסור באוניברסיטת טורונטו.

פרופ' גידי קורן

רופא ילדים, מומחה לפרמקולוגיה קלינית ולטוקסיקולוגיה (תורת התרופות והרעלים) בילדים ובהריון. מנהל המחלקה לפרמקולוגיה קלינית בבית החולים לילדים בטורונטו – בית החולים הגדול בעולם לרפואת ילדים, המייסד והמנהל של תוכנית Motherisk, בעל קתדרת מחקר באוניברסיטת אונטאריו המערבית

פיתוחים ותגליות: "גיליתי שבאמצעות מדידת תרופות ורעלים בשערם של יילודים אפשר לברוק אם העובר נחשף לתרופות ולרעלים. ב-1997 גיליתי שתינוקות שעוברים מילה זוכרים את הכאב, ובגיל שישה חודשים הם מגיבים בצורה חריפה יותר לכאב של חיסון שניתן להם. התגלית שינתה כליל את גישת עולם הרפואה לפעולות רפואיות כואבות ביילודים והדגישה את הצורך להפחית את הכאב שלהם בייעילות."

הנקודה האישית: "לפני כ-15 שנה הגיעה אלי לריאיון רופאה סורית מדמשק שרצתה להתמחות במחלקתנו. היא ראתה את הדיפלומות שלי בעברית על הקיר ושאלה בתמימות: 'באיזו שפה זה כתוב?'. 'תנחשי', אמרתי והיא חשבה שזו רוסית. עניתי לה: 'זה יותר קרוב לסוריה', והיא הציעה איראן. כשעניתי: 'יותר קרוב', היא כמעט התעלפה. בסופו של דבר היא בילתה שנתיים במחלקה שלי."

תחביב: "כל חיי היו לי שתי קריירות מקבילות – רפואה ומוזיקה. בישראל הקמתי וניהלתי את להקת האחים והאחיות ('שוכי דובי', 'אם זר קוצים כואב'), כתבתי עם שלמה ארצי ('פתאום קם אדם בבוקר'), ועד היום כתבתי יותר מ-400 שירים. בבית החולים של טורונטו הקמתי את תיאטרון הדוב, שבו מציגים אנשי הצוות הרפואי פעם בשבוע הצגת ילדים טיפולית שנקרא 'זנבות'. ההצגה רצה כבר 17 שנים ועברה את קו ה-800 ההצגות."

הנקודה הישראלית: "הגעתי לקנדה בגיל 35 לצורכי עבודה, ולמרות שבמקצועי אני בצמרת – אינני יודע יותר מחמישה שירי ילדות קנדיים ואיני מבין את רוב מה שמצחק אותם בטלוויזיה. אדם יכול לצאת מישראל, אבל איננו יכול להוציא את הישראלי מעצמו. יש לנו בית בארץ ואנו שוהים בו כמה חודשים בשנה. בנותינו ונכרנינו חיים בישראל. אני גם ממשיך ליצור בארץ, ולפני ארבע שנים, כשהלהקה התאחדה, הוצאתי איתם אלבום כפול. בימים אלה מוצגת בארץ הצגת ילדים המבוססת על התקליט שלי ושל שלמה ארצי, 'הטיול לארץ התווים', והחודש יוצא לאור ספר-קלטת חדש בסדרת פיץ העכבר."

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "לבית החולים שלנו מגיעים לרוב ילדים חולים מאוד שלא נמצאה תשובה למצבם בארץ. הם זוכים לחום רב וחיוך מתמיד גם מצד הרופאים הישראלים והיהודים הרבים כאן, וגם מצד הקהילה היהודית החמה של טורונטו."

"כל חיי היו לי שתי קריירות מקבילות: רפואה ומוזיקה."

בן 55, נשוי לגידי ואב לשניים (18, 26)

1972

למדתי רפואה באוניברסיטת תל אביב במסגרת העתודה האקדמית. כרופא צבאי שירתתי בסיני ובשארם א-שייך, ושם למדתי מהבדואים את נושא השימוש ברפואה מסורתית ובצמחי מרפא.

1984

השתלמתי ברפואת משפחה במרכז הרפואי הדסה עין כרם.

1988

נסענו לסנטה פה בניו מקסיקו, שם עבדתי כרופא משפחה וברפואת חירום, ובמקביל למדתי הומיאופתיה.

1992

חזרנו לארץ וגרנו בקיבוץ יטבתה. הייתה לי מרפאה באילת, שבה שילבתי רפואת משפחה עם רפואה משלימה. פרסמתי את הספר "הומיאופתיה בבית ובמשפחה", הוצאת כתר.

1996

עברנו לזכרון יעקב. הייתה לי מרפאה שבה שילבתי הומיאופתיה ורפואה משלימה.

2000

הקמתי את היחידה לרפואה משלימה בטכניון עם ד"ר ערן בן אריה. התחלנו להעביר קורס לרופאים בנושא רפואה משלימה וסרטן.

2003

הוזמנתי על ידי המרכז הרפואי לסרטן, MD Anderson, באוניברסיטת טקסס לעזור להם להכניס את הרפואה המשלימה לבית הספר לרפואה.

2006

הקמתי ב־MD Anderson יחידה לרפואה משלימה, שתיתן ייעוץ למטופלים באילו טיפולים ותוספים כדאי להשתמש במהלך טיפול כימותרפי או הקרנות, מה לעשות לאחר סיום הטיפולים ועוד.

צילומים: באדיבות המרכז לסרטן, MD Anderson

"יש תחושה מעודדת שהרפואה המשלימה מספקת מענה חשוב בהתמודדות עם סרטן." ד"ר משה פרנקל בשיבה

ד"ר משה פרנקל

רופא משפחה ומנהל רפואי של התוכנית לרפואה משלימה במרכז לסרטן, MD Anderson, בטקסס

פיתוחים ותגליות: "אנחנו נמצאים בעיצומו של תהליך איסוף ועיבוד נתונים לגבי המטופלים שמגיעים אלינו ליחידה. התחושה מעוררת מאוד ומצביעה על כך שהרפואה המשלימה מספקת מענה חשוב בהתמודדות עם סרטן. בו זמנית, אני עובד על שני מחקרים: האחד בוחן את ההשפעה של תרופות הומיאופתיות על תרבויות רקמה של תאי סרטן, והשני הוא מחקר משותף עם ד"ר שחר לב ארי מהמרכז הרפואי תל אביב (איכילוב), שעוסק בחולים ששרדו מחלות סרטן באופן יוצא דופן. המחקר מנסה לזהות ולנתח באופן מדעי מה מאפיין חולים אלה, ואני מקווה שבחודשים הקרובים נוכל לפרסם ממצאים ממנו."

הנקודה האישית: "החולה הראשון שהגיע אלי ליחידה היה ילד בן שמונה שסבל מגידול ממאיר במוח והיה במצב סופני. בייאושם, ניסו הוריו כל טיפול אפשרי, כולל שימוש ב־15 תוספי תזונה. הרופאים שטיפלו בו היו חסרי אונים, משום שהם ידעו שמצבו קשה מאוד, ועם זאת, לא יכלו לעמוד בפני ההורים שבאופן טבעי רצו לעשות הכל כדי שיחיה. ישבתי עם ההורים ובמשך שעותיים וחצי הקשבתי להם והבטחתי לברוך כל אחד מהטיפולים והתוספים שהם השתמשו בהם. כעבור שבוע חזרתי אליהם ופרשתי בפניהם את מה שמצאתי, ותכננו ביחד את הטיפול. למרבה הצער, כעבור יומיים הילד נפטר. שבוע לאחר מכן קיבלתי מההורים מייל שבו הם הודו לי על התמיכה באותם רגעים. האמת היא שלא עשיתי הרבה. בסך הכל הקשבתי להם וברקתי עבורם את הטיפול, אבל זה היה בדיוק הדבר שלו הם היו זקוקים. המקרה הזה פתח את הדלת לרופאים נוספים בבית החולים שהחלו לשלוח אלי חולים. זה בהחלט גורם לי להרגיש שחוללתי שינוי במוסד הזה."

תחביב: "לשמחתי, העיסוק שלי הוא גם התחביב שלי."

הנקודה הישראלית: "הישראליות חסרה לי: הבדיחות של הגשש, היכולת ללבוש ג'ינס וסנדלים. יש לנו בית בזכרון יעקב ואנחנו חושבים לחזור לארץ בקיץ הבא. מאחר שבננו התגייס לפני שלושה חודשים, אנחנו נמצאים כל הזמן על הקו ישראל-יוסטון, ואחת ל-4 חודשים מגיעים לביקור."

איך אתה מתייחס למטופלים ישראלים? "לא מגיעים לכאן הרבה חולים ישראלים, אבל כשזה קורה, הם תמיד מופתעים מאוד לגלות שב־MD Anderson מדברים איתם בעברית. כשאני רואה ישראלי במצוקה, אני מנסה לעזור בכל מה שאפשר, ובמידת הצורך ליצור קשר עם רופאים בארץ, ומשתדל במה שאפשר לתת להם אולי קצת יותר 'ויטמין P' מאשר לאחרים."

"חסרה לי היכולת ללבוש ג'ינס וסנדלים"